

ROMÂNIA
JUDEȚUL BOTOȘANI
MUNICIPIUL BOTOȘANI
CONSILIUL LOCAL

PROCES – VERBAL

**încheiat în cadrul ședinței extraordinare a Consiliului Local al
Municipiului Botoșani din data de 15 ianuarie 2022**

Prin dispoziția nr. 23 din 10.01.2022, Primarul Municipiului Botoșani a convocat de îndată Consiliul Local în ședință extraordinară pentru data de 15 ianuarie 2022, ora 09³⁰, în sala de ședințe „Mihai Eminescu” a Primăriei municipiului Botoșani.

Dispoziția nr. 23 din 10.01.2022 este anexată la dosarul ședinței.

Ordinea de zi a ședinței a fost adusă la cunoștință publică prin anunț la avizierul Primăriei și pe *site*-ul propriu.

Invitațiile la ședință s-au făcut atât în scris, cât și prin contactarea telefonică a consilierilor.

Este ascultat Imnul de Stat și Imnul Uniunii Europene, după care se trece la derularea lucrărilor ședinței.

Ordinea de zi a ședinței este următoarea:

1. Proiect de hotărâre privind acordarea Titlului de Cetățean de Onoare Poetului laureat al Premiului Național de Poezie ”Mihai Eminescu” – Opera Omnia pe anul 2020 - Domnul Vasile Dan
2. Proiect de hotărâre privind acordarea Titlului de Cetățean de Onoare Poetului laureat al Premiului Național de Poezie ”Mihai Eminescu” – Opera Omnia pe anul 2021.

La lucrările ședinței participă 15 consilieri locali în funcție, lipsind doamna consilier Cătălina Camelia Lupașcu și domnii consilieri Andrei Amos, Cătălin Boboc, Daniel Botezatu, Cătălin Mugurel Flutur, Marcel Gheorghiuță, Maricel Corneliu Maxim și Eugen Cristian Țurcanu, având depuse cereri de învoire la mapa președintelui de ședință. Doamna consilier Daniela Vicol și domnii consilieri Bogdan Ciprian Buhăianu și Mihail Gabriel Tanasă participă la ședință prin mijloace electronice.

Domnul președinte de ședință Marius Petru Rogojinschi – pe vremea când Dumnezeu și cu Sfântul Petru umblau pe pământ, luând chipul unor bătrâni gârbovi îmbrăcați sărăcăcios și încălțați cu sandale, deseori prinzându-i seara pe câmpii, într-o noapte i-a prins o ploaie, care i-a udat până la piele, îngroșându-le cu noroi și sandalele. Au bătut cu toiagul la prima poartă, câini mari s-au repezit lătrând. „Cine-i acolo?” S-a auzit o voce. „Oameni buni!”, au răspuns ei. Atunci omul le deschise poate, îi poftise în casă, și începu să le spună soției și copiilor abia treziți din somn: Măriucă, ia du-te tu repede în șură și adu niște vreascuri pentru foc, hai, Vasilică, du-te până la fântână și adu o doniță de apă rece. Mărie, ia pregătește tu o oală de lapte.

Și apoi, le-au dat să se spele, i-au așezat la masă, le-au dat să mănânce, le-au dat să se ștergă pe mâini cu niște prosoape frumoase, curate, albe, și i-au dus să doarmă într-o cameră care avea miros de măr și gutuie. Și a doua zi de dimineață, iar le-au dat să se spele, iar i-au pus la masă, și le-au pus în traistă și niște mere, niște mere atât de mari și de frumoase, cum nu văzuseră niciodată, și apoi le-au urat drum bun.

La ieșirea din sat, Sfântul Petru se ruga de Dumnezeu, „Doamne, te rog, fă ceva pentru oamenii ăștia, că tare frumos s-au purtat cu noi”. „Păi cei ai vrea să le fac, Sfinte Petru, că ai văzut, nu duceau lipsă de nimic”. „Da, Doamne, știu, dar, totuși, fă, te rog, ceva pentru ei. Uite, fă-i să-și vadă sufletul”. „Să-și vadă sufletul?!”, întrebă Dumnezeu. „Da, Doamne, să-și vadă sufletul cum vedem noi plopul ăia de acolo!”. „Bine, Sfinte Petre”, a răspuns Dumnezeu, privind către satul din vale. Și nu la multă vreme după întâmplarea aceasta, din neamul acela de oameni, s-a născut Mihai Eminescu.

Doamnelor și domnilor, vreau să vă aduc la cunoștință că ședința extraordinară și festivă a Consiliului Local astăzi, 15 ianuarie 2022, cu prilejul celebrării Zilei Culturii Naționale, este legal constituită. un număr de trei colegi consilieri vor participa prin mijloace de comunicare electronică, fiind vorba de domnul Bogdan Buhăianu, doamna consilier Daniela Vicol și domnul consilier Gabriel Tanasă.

Dați-mi voie să salut, alături de noi, prezența doamnei Elena Doina Federovici, președinte al Consiliului Județean Botoșani, de asemenea, prezența domnilor parlamentari Alexandra Huțu și domnul Dan Șlincu, de asemenea, alături de noi se află domnul Gelu Dorian, cel căruia îi aparține paternitatea inițierii și continuității manifestării unice și de cea mai mare anvergură culturală, în ceea ce privește sărbătoarea poeziei românești, înființarea premiului național de poezie pentru opera Omnia Mihai Eminescu, care se decernează întotdeauna aici, la Botoșani, în ziua de 15 ianuarie. Alături de domnia sa se află și domnul Vasile Spiridon, membru al juriului.

Distinși invitați, stimați colegi din presă, să dea Dumnezeu ca Eminescu astăzi să ne judece bine pentru lucrarea pe care o facem pentru el, în memoria sa, desigur, cu ajutorul divinității.

Fiind supuse la vot învoirea doamnei consiliere Cătălina Camelia Lupașcu și a domnilor consilieri Andrei Amos, Cătălin Boboc, Daniel Botezatu, Cătălin Mugurel Flutur, Marcel Gheorghită, Maricel Corneliu Maxim și Eugen Cristian Țurcanu, acestea au fost aprobate cu unanimitate de voturi a consilierilor prezenți (15).

Fiind supusă la vot ordinea de zi, aceasta este aprobată cu unanimitate de voturi a consilierilor prezenți (15).

Punctul 1 de pe ordinea de zi – *Proiect de hotărâre privind acordarea Titlului de Cetățean de Onoare Poetului laureat al Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu” – Opera Omnia pe anul 2020 – Domnul Vasile Dan* – este avizat favorabil de comisiile de specialitate nr. 1, nr. 4 și nr. 5, nu prezintă discuții, și, fiind supus la vot, acesta a fost aprobat cu 14 voturi pentru și 1 abținere (doamna consilier Raluca Ștefania Curelariu).

Punctul 2 de pe ordinea de zi – *Proiect de hotărâre privind acordarea Titlului de Cetățean de Onoare Poetului laureat al Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu” – Opera Omnia pe*

anul 2021 – este avizat favorabil de comisiile de specialitate nr. 1, nr. 4 și nr. 5, nu prezintă discuții, și, fiind supus la vot, acesta este aprobat cu 14 voturi pentru și 1 abținere (doamna consilier Raluca Ștefania Curelariu).

Domnul președinte ședință Marius Petru Rogojnschi – în continuarea programului nostru din această ședință, am plăcerea să îi ofer cuvântul domnului Gellu Dorian, cel care deține paternitatea evenimentului, pentru a ne prezenta elementele constitutive ale întâlnirii noastre de astăzi, cu caracterul lor de natură culturală.

Domnul Gellu Dorian – La mulți ani tuturor, cât mai buni și sănătoși. Ne aflăm la cea de-a treia XXXI-a ediție a Premiului Național de Poezie ”Mihai Eminescu” – Opera Omnia, o ediție pe care o desfășurăm tot în condițiile impuse de pandemia Coronavirus, așa cum a fost și cea de-a XXX-a ediție, în speranța că în iunie putea uni cele două ediții, într-o gală care, într-adevăr, să marcheze și evenimentul că am făcut 30 de ani și am trecut în al patrulea deceniu cu acest premiu, cu invitați prezenți aici, la Botoșani.

Acum, avem invitați de două feluri, să spunem așa, invitați virtual, pe imagine, pe Nicolae Manolescu, președintele Uniunii Scriitorilor și președintele juriului, Varujan Vosganian, prim-vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor din România, Vasile Dan, laureatul ediției a XXX-a, și o să vedeți și laureatul celei de-a XXXI-a ediție, precum și un invitat, membru al juriului, prezent aici, prof. univ. dr. Vasile Spiridon, de la Universitatea din Bacău.

Sunt prezenți și în sală și câțiva scriitori botoșăneni, am invitat, tot așa, în limita condițiilor impus. O văd acolo pe Nina Viciriuc, pe Nicolae Corlat, pe Mihai Babei, Stelorian Moroșanu, Cristina Șoptelea, este acolo și Ciprian Manolache și, dacă am uitat pe cineva, să mă ierte.

Prin urmare, vom trece la scenariul pe care l-am stabilit de comun acord, și o să îi dăm cuvântul virtual domnului Varujan Vosganian, prim-vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor din România, să ne adreseze un cuvânt din partea Uniunii Scriitorilor din România, partener, de la început, a acestui proiect.

Domnul Varujan Vosganian – dragi iubitori ai poeziei, distinși membri ai Consiliului Local al Primăriei Botoșani îmi face o deosebită plăcere să vă salut în Botoșani, capitala poeziei românești. Mă bucură, în același timp, faptul că laureatul din acest an al premiului Mihai Eminescu consacră prestigiul acestui premiu cu laureații de până acum care, fiecare în felul său, este o efigie pentru lirica românească, pentru literatura acestui pământ.

În fiecare an vorbeam publicului botoșănean despre Mihai Eminescu. Sper ca anul acesta să o putem face la vară, într-o atmosferă cu totul alta decât cea de astăzi și, spuneam odată că Mihai Eminescu este poetul național nu numai prin valoarea înaltă și profundă a poeziei sale, dar și prin faptul că ceea ce a gândit, a simțit, a creat, a spus poate fi utilizat în momentele importante ale istoriei noastre, a avut câte ceva de spus pentru toată istoria viitoare a acestui neam și interesant este că el a avut o câteva gânduri și despre situația în care ne aflăm astăzi.

Un articol scris în 21 ianuarie 1879 vorbea chiar despre epidemii, despre ciumă, și este interesant că Mihai Eminescu a găsit în câteva propoziții cauzele care sunt valabile și astăzi, pornind de la starea politică și starea socială, de la neputințele științei medicale, până la migrațiile de populație și modul în care populația înțelege să accepte regulile sanitare.

Mihai Eminescu, în articolul său, vorbea despre ciumă ca despre o maladie a contagiunii, ca despre o maladie a oamenilor care, însă, au puterea să depășească acest flagel și să luăm cuvintele sale ca o încurajare.

În final, doresc încă o dată să vă mulțumesc, doresc să felicit laureatul, doresc, în același timp, să-l felicit pe Gellu Dorian pentru tenacitatea sa și cred că acest premiu Mihai Eminescu, acest festival care, iată, este la a XXXI-a ediție, este o izbândă a poeziei românești, dar este și o izbândă a lui Gellu Dorian. Încă o dată cele mai bune gânduri, felicitări și mulțumiri.

Domnul Gellu Dorian – în continuare, tot pe ecran, o să ascultăm cuvântul domnului Nicolae Manolescu, președintele al juriului și al Uniunii Scriitorilor.

Domnul Nicolae Manolescu – Bună ziua tuturor. Îmi pare foarte rău că pandemia și iarna și vârsta mea nu-mi permit să fiu alături de dumneavoastră, împreună cu dumneavoastră la Botoșani, cu ocazia ediției din 2022 a Zilelor Eminescu și a Premiului Național „Mihai Eminescu”, cum, de altfel, ne-am obișnuit să fim împreună, dar iată că nici anul trecut, nici anul acesta, n-am putut să facem decât în format online toată manifestare.

Sigur că dincolo de părerea de rău, trebuie să constat că, așa cum se poate, în condițiile date festivalul continuă să ființeze, e un lucru foarte important. De când există festivalul și concursul, iată, cred că suntem la a doua generație. Eu fac parte din prima. Foarte mulți dintre cei care sunt acum participanți premiați fac parte dintr-o altă generație. Douăzeci și ceva de ani înseamnă, de fapt, că o generație a trecut și cealaltă îi calcă pe urme. Asta se cheamă tradiție. Or, cred că cel mai important lucru pentru o asemenea manifestare culturală, de anvergură națională este durata, faptul că se repetă.

De altfel, lingviștii care se ocupă de sensul cuvintelor spuneau altă dată că, mai demult, că numai ce se repetă semnifică, v-am mai spus lucrul acesta, și dumneavoastră, celor din Consiliul Local, primarului, dar și participanților, membrilor juriului cărora li se adresează prezentul meu salut.

E foarte bine că se repetă, și se repetă, nu o dată, precum se știe, pentru că în. efemeritatea majorității întâmplărilor din viețile noastre repetarea acesta contează foarte mult. Sperăm ca alte rele, cum e pandemia actuală, să nu se repete dar sper, de asemenea, că măcar manifestarea noastră de la Botoșani, din fiecare an, de atâta amar de vreme, nici nu mă gândesc ce vârstă aveam când am venit pentru prima dată ca președinte și dacă unii dintre cei care participă acum se născuseră. Pentru tinerețea festivalului, aș spera că sunt unii care nu se născuseră pe vremea aceea.

Mulțumesc încă o dată pentru efortul pe care l-ați depus, organizatorii, prietenul și colegul nostru Gellu Dorian, nu în ultimul rând, consilierii locali, primarul. Mulțumesc încă o dată pentru efortul depus pentru a ține în viață această manifestare de mare importanță și cu ecou deosebit.

Sper, a nu știu câta oară sper, dar ce se repetă când e bine, e bine să se și repete, sper că vom avea ocazia la anul să ne vedem față în față, cu obrazul descoperit, pe care dacă veneam acolo, sau vorbeam acolo, trebuia să pun masca. Așa, fiind singur în birou, în biroul meu, împreună numai cu cel care ne filmează și care ne-a mai tot filmat și sper a patra sau a cincea oară să ne mai filmeze și anul viitor, fie și dacă venim acolo, fie și dacă facem la distanță, pentru că ceea ce ne omoară, de altfel, dincolo de pandemie, sau în afară de pandemie, este și faptul că trebuie să păstrăm distanța, ceea ce este inuman, de fapt. Oamenii trebuie să se aproprie, nu să stea departe unul de altul. Poate în 2023, când Eminescu va mai împlini un an și noi, cu toții, de altfel, să fim cu obrazul descoperit și să ne putem privi în ochi. Vă mulțumesc. Sunt Nicolae Manolescu, președintele juriului.

Domnul Gellu Dorian – și acum să trecem la un moment pe viu și să îl invit pe domnul Vasile Spiridon, membru al juriului, să ne citească procesul verbal. Fundația Culturală Hyperion a făcut un sondaj anul trecut, și a propus juriului, după cum veți vedea, un număr de poeți, din care acesta, pe data de 2 decembrie, întruniți la București, a ales un laureat. O să îl aflăm acum de la membrul juriului, domnul prof. dr. Vasile Spiridon, membru al juriului.

Domnul Vasile Spiridon – procesul verbal sună astfel: încheiat astăzi, 2 decembrie 2021, juriul Premiului Național de Poezie „Opera Omnia”, format din Nicolae Manolescu – președinte, Juriul, format din Nicolae Manolescu – președinte, Daniel Cristea-Enache, Răzvan Voncu, Mircea Mihăieș, Ioan Holban, Gabriela Gheorghisor și Vasile Spiridon – membri, în urma jurizării, în care au intrat douăzeci și șase de poeți propuși, după un sondaj efectuat de Fundația Hyperion – Caiete Botoșănene, astfel: Adrian Alui Gheorghe, Leo Butnaru, Magda Cârneci, Daniel Corbu, Nichita Danilov, Marian Drăghici, Bogdan Ghiu, Emil Hurezeanu, Ioan Moldovan, Marta Petreu, Ion Pop, Ioan Es. Pop, Nicolae Sava, Octavian Soviany, Cassian Maria Spiridon, Arcadie Suceveanu, Eugen Suci, Traian Ștef, Elena Ștefoi, Grete Tartler, Doina Uricariu, Lucian Vasiliu, Matei Vișiniec, Vasile Vlad, Călin Vlasie și George Vulturescu, a decis, prin vot secret, ca laureatul celei de-a XXXI-a ediții a Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu” – Opera Omnia pe anul 2021 să fie poeta Marta Petreu.

Domnul Gellu Dorian – în continuare, va face *laudatio* pentru poeta laureată, Marta Petreu.

Domnul Vasile Spiridon – iată, după cinci laureate anterioare, este vorba despre Ileana Bălăncioiu, Ana Blandiana, Constanța Buzea, Angela Marinescu, și urmează Gabriela Marinescu, este Marta Petreu. Marta Petreu este un polihistor, ca să spun așa, este profesor universitar la Facultate de filosofie a Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, pe disciplina Istoria filosofiei românești, este redactor-șef al revistei „Apostrof”, este poet, pentru asta o premiem noi astăzi, este eseist, romancier, editor și multe alte activități pe care le face ea, a fost tradusă în străinătate.

Pentru cei dintre dumneavoastră care, desigur, că nu sunteți specialiști în literatură, v-aș recomanda câteva cărți ale Martei Petreu legate de perioada interbelică, o perioadă foarte tulbură, pe care ea a analizat-o cu amănunțime, și pentru aceasta chiar a luat anul trecut, în noiembrie, la Iași, premiul pentru Cartea anului, pentru cartea „Blaga între legionarism și comunism”, dar vă recomand și alte cărți legate de viața, la fel, tulbură, deocheată câteodată, și opera unor Mircea Eliade, Emil Cioran, Mihail Sebastian, Constantin Noica, Nae Ionescu și, nu în ultimul rând, dacă ne ducem secolul anterior, despre filosofia lui Caragiale. Și-a ținut o teză de doctorat cu esteticianul Ioan Ianuși și a publicat teza de doctorat în anii '90. Noi, membrii juriului, desigur că am premiat-o pentru poezie, pentru opera sa poetică din care v-aș enumera câteva titluri care au apărut în anii următori, 1981, 1983, 1991, 1993, 1995, 1997, 1999, 2001, 2006, 2011 și 2014, și volumele corespondente ar fi: volumul de debut este „Aduceți verbele”, apoi este un alt volum, „Loc psihic”, „Poeme nerușinate”, „Cartea mâniei”, „Apocalipsa după Marta”, „Falanga”, „Scara lui Iacob”, „Apocalipsa după Marta”, încă o carte cu același titlu, dar este vorba despre antologia de autor din 2011 de la Editura Polirom, și „Aceasta nu e viața mea”, ultima, din 2014.

În câteva linii directe v-aș spune prin ce se caracterizează poezia Martei Petreu. Ea face o figură distinctă în cadrul generației sale, generația '80, o generație formidabilă, prin faptul că nu a fost tentată de jocurile realului, de intertextualitate și de toate celelalte postmodernisme, ci a fost tentată, în fond, de altceva, de dialogul cu sine însăși, de dialogul cu semenii și de dialogul cu Dumnezeu. Dacă domnul președinte spunea foarte frumos, cu timbrul său actoricesc, povestea lui Geo Bogza, și Marta, iată, Sfântul Petru, Marta Petreu, este un pseudonim, de fapt, Marta Petreu, pe ea o cheamă de acasă Rodica Crișan, dar, pentru a evita unele cacofonii, și-a luat numele de Petreu, deci, ea, la fel, Ea a încercat să ne dezvăluie sufletul ei, sufletul ei cu toată dezinhibarea de care poate fi în stare. Este o persoană foarte deschisă, sinceră, extrovertită, câteodată chiar incomodă în dialogul cu ceilalți, o redevabilă polemistă, dar, ceea ce este important este autenticitatea atât a persoanei, cât și a poetei Marta Petreu.

„Aduceți verbele”, de ce să aducem verbele, deci aduceți, într-un fel, copiii la mine, aduceți verbele pentru a-mi dezvălui locul psihic, pentru a-mi dezvălui lupta contrariilor dintre trup și suflet, și ea dovedește că nu este „ni ange ni bête”, este o ființă care își rostește niște psalmi eretici, am putea să spunem, în dialogul ei cu Dumnezeu, pentru ea Dumnezeu nu este acela pe care poți să îl prinzi de un picior, ci este un Dumnezeu ascuns, un Dumnezeu care este ascuns față de creația sa, care nu își arată fața, și ea permanent oscilează între credință și tăgadă, deci asta ar fi o caracteristică a poeziei sale, și poate că nu întâmplător și ea îl scrie câteodată cu majusculă, câteodată cu minusculă, de ce, pentru că acest nume, dacă este scris cu minusculă, în fond, ar traduce destinul nostru, al tuturor, sub lumea cerească, iar dacă îl scrie cu M înseamnă că este, în fond, atitudinea ei față de divinitate.

După această Aducere a verbelor, are loc un alt palier pe care am putea să îl aducem în discuție, este aducerea numelor, a substantivelor, practic. Și aceste substantive totdeauna ar încerca să fie de ambigen, pentru că Marta Petru nu scrie ceea ce am crede noi, că scrie o poezie feminină. Pentru că, știți, toată lumea spune că există o poezie de tip feminin. Nu, ea este mai curând, nu scrie ca Angela Marinescu, în acel stil rebel, dar scrie o poezie, poate am putea să îi spunem „băiețoasă”, dacă îmi permiteți aceste ghilimele, asumându-și ambigenul. Și, până la Judecata de apoi a Martei, ea „apostrofează” pe toată lumea, pentru că este o ființă a dialogului, o persoană a dialogului, și își asumă acest nume, de martir și de martor. Este vorba despre Marta, iată, este sora vitregă a lui Lazăr, care a stat la învierea lui, a fratelui, și căreia i s-a reproșat de către Iisus, pentru că i-a acordat o ospitalitate mult prea generoasă. Sunt multe de spus, în legătură cu poezia Martei Petreu, nu vă rețin atenția, această *laudatio* îl voi publica în revista Hyperion, primul număr triplu de pe anul viitor, și nouă nu ne rămâne, mi, și în numele juriului, nu ne rămâne decât să o felicităm pe câștigătoarea din acest an.

Domnul Gellu Dorian – o să o cunoaștem acum pe Marta Petreu, înregistrată, dar în iunie, o să vedeți , primite că va fi aici, prezentă la Botoșani.

Doamna Marta Petreu – Eminescu se considera, probabil, în sensul goethean al termenului, scriitor de ocazie. Un mare filozof român a pus lucrurile în ordine, în ordinea lor firească, și a afirmat că Eminescu reprezintă poporul român printr-un fel de legitimare de ordin divin. Eu iau de bună această afirmație. Cred că un premiu care poartă numele lui este de natură să înfioare pe oricine, pe mine cu siguranță. Se cuvine să le mulțumesc președintelui juriului, domnului Nicolae Manolescu, și

membrilor juriului care au votat pentru mine. La fel, se cuvine să le mulțumesc membrilor juriului care au votat pentru altcineva. În principiu, într-o contabilitate omenească și unii, și alții au dreptate. Eu nu pot decât să mă mir, cam stingherită, că talerul balanței s-a înclinat, de data asta, în favoarea mea.

Îl salut afectuos pe Gellu Dorian, colegul meu de generație, care a înființat premiul și recunosc cinstit că încăpățânarea lui a fost mai mare decât a mea. Îl salut respectuos pe domnul primar și pe doamnele și domniile consilieri ai orașului Botoșani, distinse doamne, distinși domni, va veni luna iunie, când voi veni la Botoșani și, asta da, voi păși pe pământul unde s-a născut Eminescu. Vă mulțumesc.

Domnul Gellu Dorian – și poemul pe care ni-l va recita, un poem scurt.

Doamna Marta Petreu – „Slalom aici moartea dă poalele peste cap, aici bolile, ca niște cățelandri veșnic zburdă în haită, aici durerea, singurătatea, deznădejdea cea mai adâncă rod temelia dorinței de a fi. Oboseala, lipsa de sens, oboseala, moartea de unul singur. Ce inimă care refuză să bată ești și tu, Domine, ce hoit dospit uriaș! O arcă încărcată cu mirodenii și semințe, o arcă încărcată cu toate semințele eșuează în mlaștinile împărăției tale. Aici răul își dă poalele peste cap, face pui, aici, acum, în interiorul lumii, în interiorul creației, în acest măr verde, parfumat, zemos, în această amăgire plină cu viermișori dolofani.”

Domnul Gellu Dorian – o să o ascultăm în vară mult mai clar. Așa cum e cutuma acestei întâmplări, poetul ediției precedente ar fi trebuit să îi înmâneze coronița, dar este cartea lui Vasile Dan pe masă, dumneavoastră ați primit-o, carte editată cu sprijinul Primăriei Botoșani și Consiliului Local Botoșani, la Editura Rocart din Pitești. Câteva cuvinte o să spună doar Vasile Spiridon, prezentând cartea, și o să îl ascultăm și pe Vasile Dan, în final, spunând un cuvânt și recitând.

Domnul Vasile Spiridon – în primul rând, vreau să felicit editura, pe cei care au făcut posibilă apariția acestei ultime cărți a unei ediții care este în continuare în plină desfășurare, pentru că iată ce spune Nicolae Manolescu pe coperta a IV-a, „Iată o colecție absolut necesară! Care nu are decât un singur cusur: e, prin forța lucrurilor, incompletă. Sper ca acest premiu să aibă viață lungă.”. Are viață lungă, după cum vedem cu toții, am intrat în cel de-al patrulea deceniu, și vă prezentăm cartea „O cartografie a invizibilului” de Vasile Dan.

Vasile Dan este un poet retractil, un poet care vine din generația echinocțiului clujean, deci a anilor '70-'75 și care a încercat și încearcă să scrie, și reușește să scrie o poezie, atât a revelației misterului existenței, dar cât și a închiderii acestor mistere într-o carapace, pentru că o caracteristică a poeziei sale este aceea a retractilității și a etanșezării, și, dacă urmăriți câteva dintre poemele sale, observați că sunt prin excelență locuri ale închiderii în poezia sa. Este vorba despre casă, ferestre, cochilie, scoică, și alte simboluri poetice care semnifică această închidere. Este un poet care încearcă să agrementeze lirica anilor '70 cu cea a postmodernității, un poet ironic, un poet livresc, un poet caligraf fin, care nu este deloc industriuos, care mai mult șterge decât scrie, și, pentru a parafraza un titlu de carte, „Lentila de contact”, el are niște lentile convexe, încearcă să acapareze realitatea, nu să se răsfire el, ca poet, în realitatea înconjurătoare.

Este un poet, v-am spus, discret, cu un limbaj accesibil, pentru că pe el nu îl interesează, în primul rând, jocurile de limbaj, sau jocurile manierismului logic, cum ar spune câștigătoarea din acest an, Marta Petreu, ci este un poet care mizează spre mesajul transmis. Vă invit să citiți această carte și felicitați pe cei care au făcut posibilă apariția ei.

Domnul Gellu Dorian – să îl ascultăm două minute și pe domnul Vasile Dan, după care vom continua programul așa cum a fost stabilit.

Domnul Vasile Dan - Doamnelor și domnilor, dragi colegi, trăiesc astăzi, vă rog să mă înțelegeți, o emoție intensă, una pe care o poate întâlni, dar numai cu o mare șansă, un poet român o singură dată în viață. E vorba, firește, de primirea Premiului Național de Poezie „Mihai Eminescu” - Opera Omnia la Botoșani. Această emoție are cel puțin trei motive tari: întâi, premiul național poartă însoși patronimul lui Mihai Eminescu, reperul unic, incontestabil, al poeziei românești. Doi, îl plasează pe cel care îl câștigă într-o suită ilustră, de nume mari ale poeziei române din ultimele trei decenii și mai bine. Cum să nu te cutremuri alături de nume precum Mihai Ursachi, Gellu Naum, Ștefan Augustin Doinaș, Ana Blandiana, Mircea Ivănescu, Mircea Dinescu, unu și unu, până la cel de al 30-lea. Trei: Sunt primul poet din Arad, care trăiește și scrie în Arad, câștigător al acestui premiu. Mă bucur că astfel fac vizibilă zona culturală din care provin, una, să ne amintim, de pionierat literar în zorii literaturii noastre moderne.

Aradul este primul în topos epic românesc, prin Ioan Slavici, autorul capodoperelor „Moara cu noroc” și „Mara”. Ioan Slavici a fost și unul dintre cei mai fideli prieteni ai lui Eminescu, atât în tinerețea lor vieneză, cât și la maturitate, în perioada bucureșteană, la Ziarul Timpul.

În fine, dar nu în ultimul rând, mulțumesc Consiliului Local Municipal Botoșani, unii l-au denumit, pe bună dreptate, Consiliul Municipal Eminescian, pentru cinstea de a mă declara cetățean de onoare al lui, în compania atât de ilustrată a celorlalți 29 de poeți.

Acum, vă spun un mic poem intitulat „Autoportret”: „Toată viața am hrănit adevărul fragil, ca o femeie fătul în pântec, răvășindu-se. Nouă luni e un termen simbolic. Ascultă-mă bine, cui îi porți chipul?”.

Domnul Gellu Dorian – acesta a fost momentul aici, în cadrul ședinței de Consiliu Local, urmează să mergem la Biserica Uspenia, vom depune acolo jerbe, coroane, la statuia lui Eminescu, și vom participa la un *Te deum* la biserica la care a fost botezat Eminescu, Biserica Uspenia.

Domnul președinte de ședință Marius Petru Rogojinschi – o clipă de zăbavă, dacă sunteți amabili, stimate doamne, distinși domni, ședința festivă și extraordinară nu s-a încheiat încă, și, cu riscul de a vă face încă o dată cunoscut, nu mă abțin de la a nu enunța faptul că, în conformitate cu tradiția zilei de astăzi, odată cu conferirea Premiului Național de Poezie pentru Opera Omnia se conferă și Premiul Opus Prima – Opera Prima unui poet debutant, aspirant la gloria versului, premiu care este gestionat de către Consiliul Județean Botoșani, doamna președinte fiind prezentă aici și Memorialul Ipotești – Centrul Național de Studii „Mihai Eminescu”.

Trăiesc sincer, sper ca domnul Dorian să fie în asentimentul meu, o mare bucurie, pentru faptul că și în condițiile acestea, am reușit să găsim formula și forma ca ziua de astăzi să fie încărcată de festivismul firesc al momentului, și nu mă feresc de a rosti cuvântul festivism sau festiv, deoarece

păstrăm, prin găsierea soluției de a festiva ziua de astăzi ceea ce ne-a lăsat ca moștenire, ca să zicem așa, poetul Mircea Ivănescu, regretatul Mircea Ivănescu, laureatul Premiului Național de Poezie Opera Omnia al anului 2000, anul Eminescu, care în cuvântul său a spus așa. „doamnelor și domnilor, să nu ne ferim de festivism atunci când este nevoie, pentru că, altfel, riscăm să cădem în barbarie”.

Mă bucur foarte mult că împreună, astăzi, am reușit să ne ridicăm la nivelul timpurilor și, chiar, poate, peste vremuri. Și, în final, dați-mi voie să îl invit la vedere și la cuvânt pe amfitrionul zilei de astăzi, de aici, de la Botoșani, o persoană care conține modestie, respect pentru valori și bun simț, virtuți rare întruchipate de domnul Primar al municipiului Botoșani, domnul Cosmin Ionuț Andrei.

Domnul Primar Cosmin Ionuț Andrei – nu mă așteptam la acest *laudatio*, dați-mi voie să vă salut și să vă mulțumesc că ați fost astăzi aici, așa cum ați spus, dincolo de vremuri, la Ediția XXXI-a, la 172 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu, de Ziua Culturii Naționale, nu știu dacă mai trebuie să ne mai gândim dacă aceasta este forma cea mai corectă, dar premiul trebuie să meargă mai departe, trebuie să îi unim pe toți, dincolo de pandemie sau de vremuri normale, de festivism sau mai puțin festivism, pentru că „ce e val, ca valul trece”, dar tot în Glossă mai sunt nișter versuri care îndeamnă la introspecție și spun că „ce e rău și ce e bine/ tu te-ntreabă și socoate”.

Vă mulțumesc tuturor pentru prezență și aș dori să mulțumesc îndeosebi colegilor mei, care s-au ocupat de acest eveniment, și domnului Gellu Dorian, care a dus mai departe Premiul Național de Poezie până la această ediție.

Domnul președinte de ședință Marius Petru Rogojinschi – declar închisă ședința dedicată Zilei Naționale a Culturii Române, lui Eminescu, Premiilor Naționale de Poezie, aducându-vă în atenție, ca un post-scriptum, ceea ce cândva academicianul, regretatul Romanescu spunea: „dacă Moldova nu ar fi existat, dacă nu ar fi existat Botoșanii, dacă nu ar fi existat Ipoteștiul, manualul de limba română s-ar fi încheiat la pagina 5, după Caragiale, Blaga și Arghezi”.

Epuizându-se materialele din ordinea de zi și timpul alocat ședinței de astăzi, domnul președinte de ședință – consilier Marius Petru Rogojinschi – declară lucrările ședinței închise.

PREȘEDINTE DE ȘEDINȚĂ,
Consilier,
Marius Petru Rogojinschi

SECRETAR GENERAL,
Ioan Apostu

Redactat și dactilografiat,
Alina Ecaterina Manolache